

Modlitbový zápas

ROK 2014

"Na твоjich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia!
Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi!"

Iz 62, 6-7

ŽIŤ V KREŠŤANSKOM SPOLOČENSTVE

Život, to je boj o večnosť!
Aj keď sa človek obráti, znovu naň útočia pokušenia. Zlý i naša porušená prirodzenosť ho pomaly, pomaly, pomaličky tiahne k tomu, aby zradil Krista.

Sväté Písmo hovorí: „Beda však samému, keď padne! Nemá pri sebe druhu, čo by ho zodvihol.“ (Prísľ 4,10)

Preto potrebujeme skutočnú duchovnú rodinu. Veriaci človek bez živého spoločenstva je ako ryba bez vody. Veriaci kresťania musia mať miesto a čas, kde sa môžu podeliť o svoje radostné skúsenosti života s Bohom, kde sa môžu modliť za seba navzájom a kde môžu čerpať silu k neseniu krížov na ceste nasledovania Krista.

V spoločenstve by sa ženy mali učiť od starších žien, ako vychovávať deti a ako poslúchať svojich manželov. Muži sa majú učiť, ako byť hlavou rodiny a ako riešiť problémy. Ale pozor! Toto živé spolo-

čenstvo nemôže nahradiť jedna hodina návštevy kostola na bohoslužbách!

V spoločenstve sú však potrebné určité zásady. Ak totiž každý ide za tým, čo pokladá za dobré a nie je ochotný opustiť „to svoje“ kvôli Ježišovi, tak veľmi rýchlo sa ľudia vzájomne zrania a nie sú schopní ísť spoločne ďalej. Preto **POKÁNIE je veľmi dôležité!** Totiž, keď nastane konflikt, človek sa odizoluje so svojou „pravdou“ a už nie je schopný vytvoriť jednotu s ostatnými. Má tisíce dôvodov, prečo sa drží svojej pravdy, a tak tvorí jednotu s iným duchom, ktorý je

schovaný za touto zdanlivou pravdou. Vtedy je vzájomná jednota absolútne nemožná. V rodinách sa to končí rozvodom, a v spoločenstvách rozpadom spoločenstiev, a to len preto, že nerobíme pokánie. Stačilo by tak málo, aby sa každý postavil do pravdy, do svetla, a v tomto svetle mohol uvidieť, kde každý z nás uveril klamu, kde vyvýšil „to svoje“. Potom je to potrebné pravdivo vyznať a duch klamu a rozdelenia odíde. V tomto spočíva ten **hlboký zmysel pokánia - za štipku ochoty k pravdivosti získavame veľké oslobodenie.** Vracia sa radosť, pokoj a prehĺbuje sa vzájomná láska.

Svedectvo: „S jednou sestrou zo spoločenstva sme sa pohádali. Keď som plakala, iná sestra mi povedala: „**Rob pokánie, daj priestor Ježišovi!**“ Ale mne sa to vôbec nechcelo. Nakoniec som si večer kľakla a pokúsila sa uvedomiť si v akej situácii je sestra. Začalo mi prichádzať svetlo: nemala som povedať toto a toto slovo, a na iné som vôbec nemala reagovať, ale radšej v duchu vyzvať meno Ježiš. Potom som mala silu odprosiť Ježiša za svoju pýchu a všetky chyby. Odpustila som ešte sestre a pokojne išla na stretnutie spoločenstva. Akonáh-

trvali i niekoľko dní, ba i týždň. Keď sme otvorili vchodové dvere, stáli tam obaja rodičia s úsmevom na tvári a previnilým tónom hovorili: „Pre hlúpe smetie sme sa pohádali!“ To bola lekcia pre nás dve.

sestry Mirka a Slávka

Neviete sa modliť, tak pracujte, ale ja sa musím modliť aj za vás...

Môj manžel s dospelým synom začali šomrať, že sa stále len modlím. Sami sa však do modlitby nehrnú a ani sa im nechce obracať k Bohu a meniť svoj zabehnutý štýl života. A

tak som im jedného dňa povedala: „Neviete sa modliť, tak pracujte, ja sa musím modliť i za vás.“ A to pomohlo. Môj syn sa začal modliť hodinu modlitbovej stráže. Ešte nemá silu prestať fajčiť a má mnoho iných zlých zvykov, ale rozhodol sa Bohu dať 1 hodinu denne v osobnej modlitbe. To začalo meniť jeho život. Moje presvedčanie a poučanie neurobili to, čo niekoľko hodín modlitby. Raz sme boli na poli a starší syn sa vysmieval mladšiemu, že už ho „mama spracovala“. Práve sa blížila hodina jeho modlitbovej stráže. Čakala som, čo z toho bude. Či bude mať silu a pokoru postaviť sa proti tomu. Odkedy sa pravidelne modlí svoju hodinu, Boh mu naozaj dáva silu. Svojmu staršiemu bratovi od-

povedal: „Ty sa z modlitby a našej mamy nevysmievaj, ja sa modlím i za teba, keď ty sa nemodlíš.“ Nechal prácu na poli, šiel do auta a tam sa celú hodinu modlil a potom sa vrátil a pomáhal nám ďalej. Videla som, že to bola sila Ducha svätého, ktorá z neho urobila svedka Ježiša Krista. On robí zo slabochov a zbabelcov svojich odvážnych svedkov.

Zuzana, 50 rokov

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Podstatou je konať pokánie za seba i za národ a s naliehavosťou volať k Bohu za záchranu slovenského národa. Boh sľubuje, že ak národ bude konať pokánie v úprimnej modlitbe, a tak sa bude nepretržite modliť, slovenský národ bude zachránený pred autogenocídou - homosexualizmom, gender ideológiou a juvenilnou justíciou, ktorá odoberá deti z dobrých rodín bez udania vážneho dôvodu. Modlitbový zápas tvorí:

1. Svätá hodina od 20:00 do 21:00 hod. je pre všetkých modlitebníkov spoločná, modlí sa ju každý tam, kde je. Ideálne je, keď sa kresťanské rodiny modlia svätú hodinu spoločne. Je možné sa modliť sv. ruženec, spievať kresťanské piesne, čítať z Písma alebo použiť modlitbové modely pre svätenie nedele. O 21:00 hod. dávajú niektorí biskupi a kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré

upozorniť, aby ľudia chorí a spútaní otrockými okovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny, aj počas modlitbovej stráže, je dôležité mať konkrétny úmysel, za čo sa modliť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu nech sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit a Panna Mária.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Je dobré, aby všetci mali zoznam svojej modlitbovej skupiny. Táto skupina sa modlí nepretržite týždeň (7 dní) svoje modlitbové stráže. Potom má tri týždne prestávku. Medzitým sa modlia

iné tri skupiny vždy po týždni. Aktivista každej skupiny, nielen strážne zorganizuje, ale aj bdie nad tým, aby sa v tomto rytme modlili celý rok. Stráže sa striedajú vždy v nedeľu o 21:00 hod.

Režim modlitbových skupín:

1. týždeň: Bratislava a okolie,
2. týždeň: Považská Bystrica a okolie,
3. týždeň: Žilina a okolie,
4. týždeň: Nitra, Galanta, Lučenec a iné.

Odporúča sa: Pred 7-dňovou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, za zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za obrátenie kňaza...). Môže sa lósom určiť úmysel, ak je viac návrhov. Po skončení 7-dňovej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

Modlitba vytrvalá, pokorná a vrúcna dosiahne bez pochyb alebo, z ktorého sa nikdy nevráti nevyslyšaná. (Sv. Bernard)
„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez Teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláža, 12. 7.1997, Žilina)
Toto sú výzvy ktoré by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Eva Somrová, Sládkovičová 586, 017 01 Považská Bystrica.
Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.

hle prišla tá sestra, začala plakať a pred všetkými ma začala prosiť o odpustenie. Ja som sa tiež ospravedlnila a Ježiš obnovil náš vzťah - On bol opäť uprostred nás.“

Na ceste pokánia, na ceste nasledovania Krista musíme pamätať na to, že táto cesta je spojená s duchovným bojom. Diabol vie aj skrže maličkosť rozdeliť dvoch ľudí. Ak chcete vytvoriť jednotu, je potrebné, aby ste v spoločenstve jeden druhému odpúšťali.

Ludia, ktorí robia zlo sa zoskupujú, ale medzi nimi je diabol. Avšak, keď sa spojíme s ľuďmi, ktorí chcú nasledovať Pána Ježiša, On je uprostred nás (por. Mt 18,20). A tak, keď jeden z nás dostane strach, potom ho druhý povzbudí, podrží ho, bude sa za neho modliť a on vstane a ide ďalej.

Svedectvo: „U nás doma sa schádzalo spoločenstvo, preto Boží nepriateľ hľadal príležitosť, ako tomu zabrániť. Robili sme opravy a zbúrali sme stenu. Nevedela som, že na to potrebujem povolenie a dokumenty. Zlý tak rozhneval susedov, že podali sťažnosť. Súdny sa tiahli dva roky. Prebehlo 14 zasadaní, hoci sa takéto veci riešia zvyčajne na prvýkrát. Počas tejto ťažkej doby mi Pán dal poznať, čo je to spoločenstvo. Nekonečný krik susedov, zhromažďovanie dokumentov, kontrola rôznych komisií ma vyčerpávali a prichádzali chmúry, strach, beznádej. Len v modlitbe a v spoločenstve som dostala silu a istotu viery. Na každom súdnom pojednávaní so mnou boli sestry zo spoločenstva a modlili sa. Nakoniec Boh dal víťazstvo.“

Každý musí bojovať so svojou pýchou a s vierou prijímať slepotu druhých. Avšak, tieto kroky viery nie je možné robiť bez Ježišovho „ZAPRI SA“

(por. Lk 9,23). Tu je veľmi dôležité to, kto má aký vzťah k Bohu. A vzťah k Bohu nie je možný bez modlitby. Preto v spoločenstve je najdôležitejšou pravdivá modlitba.

„Ak chodíme vo svetle ...“ (1Jn 1,7)

Chodiť vo svetle znamená chodiť v pravde. Naše myslenie vychádza z nášho rozumu, srdca a je sústredené na seba samých. To je egoizmus. Automaticky závidíme, hneváme sa, šomreme.... „Chodiť vo svetle“ znamená: zastaviť sa, vyjsť zo svojich myšlienok, pocitov a uvedomiť si, že Boh ma vidí. A potom mu dať svoje hriechy a problémy.

„... Máme spoločenstvo medzi sebou ...“

Ak chceme mať spoločenstvo medzi sebou, musíte ho najprv mať s Bohom. Ak s Ním komunikujeme v modlitbe, dávame Mu svoje hriechy, slabosti a kríže, máme spoločenstvo s Ním. A v modlitbe sa máme snažiť uvedomiť si pozitívne rysy brata alebo dobro, ktoré chcel urobiť a v duchu ho odprosiť.

„... krv Ježiša Krista nás očisťuje ...“

Ako je to možné? Veď ja žijem teraz na Slovensku a Ježiš žil v Jeruzaleme, a to pred 2000 rokmi! Boh je nad časom. A Ježiš je nielen človek, ale aj Boh. Zomrel na Kalvárii za všetky hriechy a **my sme vierou spojení s Ním**. Skrže vieru sa táto pravda aktualizuje v našich životoch. Ako to konkrétne prežiť v modlitbe? Prakticky to znamená nasledujúce:

1. uvedomím si, že Boh ma vidí

2. vyznávam pred Ním svoje hriechy

3. v duchu sa dívam na Ježiša na kríži, pozerám sa mu do očí a vyznávam: „Ty si Boh, Ty si zomrel za moje hriechy. Tvoja krv

ma teraz očisťuje od každého hriechu!“

Vždy začínajme pokánie od seba. **SVÄTOSŤ - TO JE BYŤ PRAVDIVÝ!**

Vaša redakcia

Vymodlená dcérka

V októbri 2013 sme s manželom oslávili 7.výročie našej svatby. Po dlhoročných problémoch a počatím sa nám zázrakom vo februári tohto roku narodila naša vytúžená a dlhoočakávaná Kristínka. Týmto chceme verejne Pánu Bohu poďakovať za nesmerný dar, ktorý nám v dcérke dal a takisto ďakujeme aj členom modlitbového zápasu v našej dedine i všetkým ľuďom, ktorí nám ju svojimi modlitbami pomohli vyprosiť.

manželia a rodičia Martina a Jaroslav H.

Tri „Zdravas Mária“...

Boli to dvaja priatelia – Milan a Peter. Milan sa zasvätil Panne Márii a od tej chvíle sa denne modlil tri „Zdravas Mária“ ako prejav úcty k svojej Matke Panne Márii. Peter žil svetským spôsobom života, zviahol ho alkohol. Milan napomínal svojho starého priateľa, že by sa mal obrátiť, ale on nechcel počúvať. Opakoval: „Neskôr, keď budem starý, potom.“ Jedného dňa Milan spal. Nečajane sa prebudil a vidí svojho priateľa Petra v plameňoch. Vidí jeho telo spálené, čierne ako uhoľ. A počuje: „Som zatratený, aj s tebou by bolo podobne, keby si sa denne nemodlil tie tri „Zdra-

vas Mária“. I na teba mal diabol pripravenú pascu, ako na mňa. Ale Tvoja Matka ňa zachránila.“ Nerskôr sa dozvedá, že Peter nečakane zomrel, a to vo chvíli, keď sa dopustil ťažkého hriechu. Jeho telo našli zuhoľnatené, tvár čierna. Ležal na zemi pred dverami kláštora. Bol mŕtvy.

Zdroj: redakcia

Tona zemiakov za malý krok viery

Môj ocko bol vždy veriaci, ale nebola to živá viera. Jeho rodičia mali ešte praktickú vieru, ale postupne ju stratil a žil „normálne“, ako i iní ľudia. Mali sme polia a nie vždy dobrú úrodu. Mnoho sme sa napracovali, ale výsledok bol slabý. Prišla nejaká choroba, škodcovia, alebo sucho. Iní to riešili tak, že kupovali postreky, ale tie boli veľmi škodlivé pre pole, pre zemiaku. Ockovi sa takéto spôsoby zdali zlé. Jedného dňa sme sa vracali z omše, ocko nás odviezol autom domov a povedal, že sa o chvíľu vráti. Neskôr nám rozprával, že obišiel všetky naše polia, pokropil ich svätenou vodou a pri každom sa krátko pomodlil a prosil od Boha požehnanie pre úrodu. Toho roku sme museli dobudovať ešte 2 pivnice na uskladnenie úrody. Boh je vo svojom požehnaní nekonečne štedrý. Všetky zemiaky sa dokonca nezmetili do pivnice a tak sme ich mali na dvore. A keď prišli silné mrazy, ocko zavolať všetkých susedov, aby si z nich vzali, lebo ich nemáme kde uskladniť. Od nás Boh čaká iba dôveru a malé kroky viery!

Ján

Tak by som nechcel zomrieť

Ležal som raz v našom palebnom postavení v bunkri na prični a čítal som si Bibliu. Naraz za mnou prišiel kamarát a spýtal sa: „Čo čítaš?“ „Bibliu.“ A tu sa to začalo: „To je predsa kniha plná nezmyslov. Nik rozumný to nečíta. Tá ňa ohlupuje!“ Odpovedal som mu jednou vetou: „Čo budeš robiť, keď príde posledný súd a ty sa posatavíš so všetkými svojimi hriechmi pred Boha?“ To mu bolo, pravdaže, celkom na smiech. „To je nezmysel, Boží súd nebude. Vidno, akí sú ľudia hlúpi, keď na to naletia.“

Na druhý deň zasypali naše postavenie bombami. Bolo to strašné. Keď bolo po všetkom, „upratovali“ sme. V stašnom stave tu ležal kamarát, ktorý sa večera tak posmieval. Zhoreli mu obidve nohy. Zobral som ho a niesol na ošetrovanie. Tam sa na mňa naraz vážne pozrel. V jeho tvári sa odrážal hlboký strach, keď sa pýtal: „Povedz, je naozaj Boží súd?“ Nestihol som ani otvoriť ústa, aby som mu odpovedal. Zomrel.

Neskoro! Včera ešte mohol, dnes už bolo neskoro!

W.Busch
(Spoveď pri Verdune)

Si pripravený dať svoj život za Krista ako oni?

27.apríla 2007 sme sa dozvedeli, že v Turecku vrahovia predstierali, akoby sa stali kresťanmi, aby tak získali dôveru vericích, ktorých chceli neskôr zabiť. Násilníci svoje obeť ešte pred zabitím viac ako dve hodi-

ny mučili. Na tele jedného zo zavraždených mužov bolo viac ako 150 rán. Útočníci mužov pravdepodobne usmrtili až vo chvíli, keď na miesto dorazila polícia. Polícia vzala kvôli tomuto brutálnemu činu do väzby celkom dvanásť osôb. Necati Aydin po sebe zanechal manželku a dve malé deti. Ugur Yuksel (32 rokov) bol slobodný a ku Kristovi sa obrátil pred dvoma rokmi. Tilmann Geske po sebe zanechal ženu s tromi deťmi.

Hlas mučeníkov, Kanada

Pre hlúpe smetie sme sa pohádali!

Bolo sme doma štyria. Rodičia neboli obrátení, len formálni kresťania a my dve so sestrou, ktoré sme už dostali milosť osobne odovzdať svoj život Pánu Ježišovi. V ten deň sme sa so sestrou veľmi snažili, aby rodičia boli spokojní, i za cenu, že sa nebudeme modliť, že im budeme pomáhať a tak bude v dome pokoj. A práve v ten deň sa rodičia veľmi pohádali. Vytiahli všetko za posledných 10 rokov, všetky bolestné situácie. Zdalo sa to neriešiteľné. Nastala u nás tichá domácnosť, bolo tak dusno, že sa nedalo dýchať. Ja so sestrou sme šli na nákup a boli sme veľmi radi, že môžeme ísť von. Cestou sme robili pokánie: „My sme vinné, mali sme sa viac modliť, nerobiť čo sa nám zachcelo, ale hľadať Božiu vôľu a plniť ju. Ani neuspokojovať požiadavky rodičov len tak po ľudsky, ale všetko robiť z lásky k Bohu. Boli by sme ešte horšie na tom, keby sme sa nevedeli modliť a odpúšťať.“ Potom sme prosili o pokoj medzi našimi. Lebo podobné napätia niekedy